Donderdag 27 Juli 1944 DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4268

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Het doel Berlijn:

Russisch front	-	575 km
Italiaans front	-	975 km
Normandisch front	-	1025 km

OPPERRABBIJN VAN ROME NOEMT PIUS „ONZE PAUS"

In aansluiting op de dank, die Opperrabbijn Isarel Zolli van Rome betuigd heeft aan den Paus voor wat deze gedaan heeft ten behoeve van de Joden van Rome, voeding en bescherming binnen Vaticaanstad (zie ons blad van Dinsdag jl., blz. 2) is een Noordamerikaans journalist bij den Opperrabbijn op bezoek gegaan voor een vraaggesprek. De Opperrabbijn zeide, dat het inderdaad zo was, maar dat hij het aanvankelijk niet openbaar had willen maken. „Wanneer ik een operatie moet ondergaan, maar daarvoor te arm ben en een weldoener betaalt het voor mij, is het niet netjes, het zonder zijn voorkennis publiek te maken", aldus de Opperrabbijn. Maar nu het toch eenmaal bekend geworden is, behoef ik niet langer te zwijgen.

„Onze Paus", aldus de Opperrabbijn heeft steeds alles gedaan om de Joden te helpen en dat is sedert lang de traditie van het Vaticaan. Was dit in lang vervlogen jaren zo, thans heb ik het zelf mogen ervaren. De hulp werd verleend met inachtneming van ieders individuele behoeften en noden en altijd met tact, edelmoedigheid.

Ook vertelde de Opperrabbijn, dat bij de wederopening van de Synagoge van Rome een Pater Franciscaan aanwezig was. De Pater, die namens het Pauselijke Hulpcomité was, woonde de nietgodsdienstige plechtigheden van de wederopening bij.

— Is het waar dat vele Joden in de kloosters van Rome en in de pauselijke villa te Castel Gandolfo werden verborgen? vroeg de Noordamerikaanse journalist.

„Ja", aldus de Opperrabbijn. De kloosters zijn erg gastvrij voor ons geweest, maar ook in verschillende pastorieën werden Joden opgenomen, hoewel de priesters, die zulks deden, aan levensgevaar bloot stonden; verschillende priesters zijn er trouwens om gemarteld. Persoonlijk kreeg ik ook vaak bezoek van priesters en religieuzen en dit troostte mij zo, dat wij elkander vaak in broederliefde omarmden bij het vertrek.

Opperrabbijn Isarel Zolli is thans 64 jaar oud. Hij werd in 1939 Opperrabbijn van Rome, voordien is hij het 35 jaar lang in Triëst geweest. Zijn publicaties zijn er omstreeks 150. De Opperrabbijn was ook verbonden aan het Pauselijk Bijbel Instituut.

Verleden jaar September woonden er 11.000 Joden in Rome, waarvan de helft door de Gestapo verdreven werd enkele maanden na de val van Mussolini. 200 Werden als straf gedood. Als losprijs moesten de overblijvenden 50 kg. goud aan de Duitsers leveren en het Vaticaan stuurde toen terstond 15 kg. om het gewichten vol te maken (15 kg. is ongeveer 90.000 gld.) ncwc.

GOEBBELS SPREEKT OVER DE AANSLAG.

De Duitse Minister van Propaganda, Dr. Paul Joseph Goebbels, heeft in een radiorede verklaard, dat Duitsland — wat hij noemde — een volledig rapport uitgeeft over de bomaanslag van Donderdag op Hitler. De Minister beweerde, dat hij ervan overtuigd is, dat er „geen ramp en geen gevaar bestaat die tenslotte niet ten gunste van ons kan worden gekeerd".

In de officiële uitzending van de redevoering, welke door de Associated Press werd opgevangen, zeide Goebbels: „Indien het complot geslaagd ware zouden inspanningen van millioenen en nogmaals millioenen Duitsers te niet zijn gedaan.

Een ondenkbare ramp zou de Duitsers overkomen zijn door de handen van het ergste soort misdadiger: de sluipmoordenaar die de hand ophief tegen het herste leven in de wereld."

Goebbels zeide, dat het Gestapohoofd Himmler opdracht gekregen heeft om „het gehele Duitse reserve-leger te reorganiseren en de reserves in het land naar het front te brengen".

Goebbels poogde de Duitsers gerust te stellen, dat hun oorlogsinspanning de toestand vooral aan het Oostelijk front „in ons voordeel zal doen veranderen".

Hij gaf evenwel toe, dat niet allen die ervan beschuldigd worden te hebben deelgenomen aan de samenrotting werden gearresteerd of gedood.

De gebeurtenissen van 20 Juli verhalend zeide Goebbels: „In de namiddag begonnen de samenzweerders aan de draadjes te trekken. De uitvoerder van de misdaad, Graaf von Stauffenberg, arriveerde te Berlijn in een koeriers-vliegtuig.

Aan het garnizoen van Berlijn werd medegedeeld, dat den Führer een noodlottig ongeval overkomen was. De commandant van het garnizoen, Remer, was echter trouw. Hij stelde zich in verbinding met mij en telefoneerde later rechtstreeks met den Führer zodat de valse orders niet uitgevoerd werden."

Goebbels beweerde, dat Moskou, Londen en Washington „de hand hadden in het complot" om Hitler te doden. Hij beweerde, dat de bom welke gebruikt werd van Brits maaksel was en de man, die de aanslag deed in verbinding stond met de Britse aristocratie.

Stauffenberg zou de bom naar Hitlers hoofdkwartier gebracht hebben in een actetas en „duwde hem in een oogwenk vlak bij de voeten van Hitler. „De ontploffing was zo hevig, dat sommige officieren uit het raam geworpen werden en hun uniform verscheurd werd. Generaal Korten, die achter den Führer stond, werd ernstig gewond en overleed Zaterdag." [Hoe Hitler levend ontkwam is ons dan een raadsel — Red.]

Goebbels beweerde, dat drie Generaals betrokken zijn bij het complot," waaronder een, die tot nu toe uitgemunt had in de krijg". De namen der Generaals werden echter niet genoemd.

„Zij poogden de gehele Duitse regering in handen te krijgen", zeide hij. „Zij poogden intussen alles te vernielen om een chaos te scheppen en het bewind over te nemen. Doch zij vergaten, dat het bataljon in Berlijn gelijk alle andere was."

„De totale oorlog zal thans een werkelijkheid worden", vervolgde Goebbels.

Hij deelde mede, dat het Hoofd van de Oorlogsproductie, Albert Speer, middelen ontworpen heeft waardoor de productie kan worden opgevoerd. Hiervoor zijn veel arbeiders nodig, vooral Duitsers. Doch de volgende maand zullen de resultaten aan het front blijken". (New York, 26.7).

PLEEGDE VON BUSCH ZELFMOORD?

De Britse radio zeide, dat „het bericht zich verspreidt onder de strijdkrachten in Polen, dat de Duitse Veldmaarschalk Ernst von Busch, tot voor kort nog Bevelhebber aan het Centrale front, zelfmoord gepleegd heeft (New York, (AP) 26.7).

HOSPITAAL GETROFFEN.

Bij een aanval van vliegende bommen op Zuid-Engeland zijn 250 patiënten ontsnapt en werden slechts 2 gedood toen een hospitaal getroffen werd. De aanval vond Woensdagmorgen plaats. Het hospitaal is een van de vele in Engeland die eerder getroffen werden door gewone bommen (Londen, (AP) 26.7).

VOORLOPIGE VREDE MET ITALIË?

Flora Lewis seint uit Washington:

Naar vernomen wordt hebben de Britten aan de Verenigde Staten voorgesteld, dat de Geallieerden een voorlopige vrede met Italië sluiten. Ook wordt vernomen, dat het plan zal worden besproken met Rusland en de andere landen die belang hebben bij een Italiaanse regeling. Zoals thans overwogen wordt zullen bij het vredesverdrag alle territoriale vraagstukken en waarschijnlijk alle uiteindelijke eisen zoals vergoedingen terzijde gelaten worden voor een latere beslissing. Voornamelijk zou het dienen om Italië's betrekkingen met de Verenigde Naties te regelen, de positie van de Italiaanse krijgsgevangenen op te helderen en de Italiaanse soldaten in staat te stellen naar huis terug te keren en aan het front te vechten ter bevrijding van hun land. Ook zou een dergelijk verdrag de quaestie van de Italiaanse wapenstilstand oplossen en een groter prestige geven aan de Italiaanse regering, welke klaagt, dat haar positie te zwak is.

De regering van Bonomi vroeg, dat de Geallieerde wapenstilstand met Italië zou worden gepubliceerd, waarschijnlijk met de bedoeling, dat de publieke reactie van de bepalingen ervan een herziening nodig zou maken (Washington, (AP) 26.7).

BESCHULDIGING AAN HET ADRES VAN DE POOLSE REGERING.

In een hoofdartikel op de voorpagina zeide „Izvestia" dat de Poolse regering in Londen bestaat uit „oplichters en overweldigers". Voorts verklaarde het blad, dat de Poolse massa haar hoofd ervan afwendt met minachting. Het Russische regeringsnieuwsblad beschuldigde het uitgeweken Poolse regime ervan „vijandig te staan tegenover de volksbelangen" en de strijd tegen de Duitsers te hebben belemmerd (Moskou, (AP) 26.7).

LAVAL KOOPT EEN LANDGOED.

De radio van Algiers zeide, dat Pierre Laval door een bemiddelaar een landgoed van ongeveer een millioen escudos nabij Lissabon gekocht heeft (Londen, (AP) 26.7).

CARANDINI VERVING CROCE.

Graaf Nicolo Carandini heeft Croce vervangen als minister zonder portefeuille in het Cabinet van Bonomi. Gelijk Croce, die zich terugtrok toen het bestuur naar Rome verplaatst werd, is Carandini lid van de Liberale Partij (Rome, (AP) 26.7).

STEUN VAN NOORDAMERIKAANSE VLIEGTUIGEN.

Noordamerikaanse Lightnings en Mustangs van de vijftiende luchtmacht vlogen uit van Noordamerikaanse bases in de Sovjet Unie om het Rode leger te steunen in het gebied van Lwów. In een aanval vernielden de Noordamerikanen 38 Duitse vliegtuigen (Moskou, (AP) 26.7).

PAUS ZAL BRAZILIAANSEN BEVELHEBBER ONTVANGEN.

In Vaticaanstad werd bekend gemaakt, dat Zijne Heiligheid de Paus den Bevelhebber van de Braziliaanse troepen in Italië op 2 Augustus in audiëntie zal ontvangen (Vaticaanstad, (AP) 26.7)

BOMBARDEMENT OP WENEN.

Militaire installaties in Wenen werden Woensdag gebombardeerd door Liberators en Vliegende Forten van de 15e luchtmacht, doch het slechte weer onttrok de doelen aan het oog zodat de resultaten niet konden worden gezien. Tijdens de morgen bombardeerden formaties van Liberators de Berat Kucove olie-raffinaderij in Albanië. Mustangs voerden een vlucht uit over het gebied van Brod en Zagreb in Joegoslavië (Rome, (AP) 26.7).

STORM IN DE CARAIBISCHE ZEE.

Een tropische storm die wel een orkaan genoemd kan worden naderde Woensdag het eiland Jamaica en het Noordamerikaanse Weerbureau waarschuwde opdat er veiligheidsmaatregel genomen zou worden. Om 10.30 uur meldde het bureau dat de storm in de Caraibische Zee op ongeveer 150 km. ten Zuid-Westen van Port au Prince woedde en zich in Noordwestelijke richting bewoog met een snelheid van 32 kilometer per uur. De krachtigste winden hadden echter wel een snelheid van 100 kilometer per uur (Miami, (AP) 26.7).

ENORME RUSSISCHE WINSTEN.

De ogen van de wereld wenden zich naar de middenloop van de Wisla waar de Russen begonnen zijn met de ontzaggelijke taak om de laatste belangrijke versperring voor de verwachte opmars naar Duitsland (225 kilometer ver) over te steken. In een speciale dagorder aan Generaal Rokossovsky maakte Stalin bekend, dat het derde Wit-Russische leger de stad Deblin aan de rivier, op 100 kilometer ten Zuiden van Warszawa veroverd heeft. Met de snelheid waarmede de Russische genietroepen werken is een snelle oversteek van de rivier zeer waarschijnlijk. Het slechte vliegweer houdt de duizenden gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers niet terug om steun te bieden aan de grondstrijdkrachten. In Moskou was men van mening, dat door de opmars naar de Wisla de ruggegraat van de Wehrmacht reeds gebroken is aan het Centrale front en dat Hitler niet in staat zal zijn een afdoende verdediging op de Westelijke oever van de stroom op te werpen.

In het Noorden heeft Generaal Govorov een nieuw offensief geopend waarbij hij de vijandelijke defensies verpletterde en de belangrijke havenstad Narva aan de Golf met dezelfde naam veroverde. Verschillende andere plaatsen werden nog genomen.

Aan de overige fronten werd ook vordering gemaakt en met de uitroeiing van de vijandelijke garnizoenen in de omsingelde steden werd voortgang gemaakt.

Warszawa werd in de nacht van 25 op 26 Juli gebombardeerd en volgens de laatste berichten kan men in de Poolse hoofdstad reeds het gedonder van de Russische kanonnen horen. (Moskou, (AP) 27.7).

DE STRIJD IN NORMANDIË

Als volgt luidt het communiqué van hedenmorgen uit het Geallieerde Hoofdkwartier:

„In het gebied ten Westen van St. Lô hebben de Geallieerde strijdkrachten goede winsten geboekt door de vijandelijke stellingen. Een gepantserde colonne is ongeveer 8 kilometer voortgedreven van de weg tussen Périers en St. Lô en heeft Marigny genomen. Een andere pantsercolonne stak de weg van St. Lô naar Coutances over en nam St. Gilles. De opmars duurt voort. Elders in de Oostelijke sector werden plaatselijke winsten geboekt.

Ten Zuiden van Caen woeden hevige gevechten, waarbij de vijand een hardnekkige verdediging opwerpt. Alle aanvallen onzer strijdkrachten in deze sector stieten op krachtige samentrekkingen van vijandelijke tanks, geschut en mortieren. Verschillende vijandelijke tegenaanvallen werden afgeslagen.

Woensdagmiddag vielen gevechtsbommenwerpers vijandelijke kanonstellingen, sterktepunten, tanks en troepenconcentraties in en rondom het gevechtsgebied aan. Andere gevechtsbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen zetten de aanvallen voort op verkeersdoelen over een groot gebied van Douai tot Vendome. 16 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten. 13 Onzer toestellen worden vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 27.7).

GENERAAL ABE WORDT GOUVERNEUR GENERAAL VAN KOREA.

De radio van Tokio maakte bekend, dat Generaal Nobuyuki Abe is benoemd tot Gouverneur Generaal van Korea in opvolging van Generaal Kunaki Koiso, die deze post de vorige week verliet om Premier van Japan te worden.

MIS OP DE MONTE CASSINO.

Temidden van de puinen van de abdij van de Monte Cassino is een heilige Mis opgedragen voor de gevallenen. Legerhoofden van de Polen, Canadezen, Britten en Noordamerikanen woonden de Mis bij.

Het nieuws van vandaag.

In de wedstrijd naar Berlijn hebben de Russen een enorme voorsprong. Ongeveer 575 kilometer zijn zij nog maar van de Duitse hoofdstad verwijderd na de verovering van de stad Deblin aan de Wisla. Nummer twee zijn de Geallieerde troepen in Italië, die bij Pisa ongeveer 975 kilometer van Berlijn verwijderd zijn. En nummer drie zijn de troepen aan het Normandische front in de omgeving van Caen, op 1025 kilometer van Berlijn. Het zijn nog enorme afstanden als men in aanmerking neemt, dat Curaçao 60 kilometer lang is en de afstand Groningen—Maastricht ongeveer 300 kilometer is, doch de Russen hebben in de maand, die voorbij is, reeds een grotere afstand afgelegd, dan hen thans nog van Berlijn scheidt. De Wisla is de laatste belangrijke natuurlijke versperring in de opmars naar het Reich en volgens berichten van hedenmorgen zijn de Russen reeds doende de rivier over te steken.

In Warszawa hoort men het kanongebulder, behalve dat de stad door de Russische luchtmacht gebombardeerd werd. In een dagorder maakte Stalin gisteravond nog bekend, dat Generaal Govorov aan het Leningradfront de belangrijke havenstad Narva veroverd heeft. Hiermede is de Duitse linie tussen het Peipusmeer en de Finse Golf doorbroken.

In Italië is het achtste leger binnen 12 kilometer van Florence. Grote vordering is de laatste dagen niet gemaakt aan dit front en het communiqué uit Rome kan slechts plaatselijke voortgang melden.

Het goede nieuws uit Normandië is de doorbraak van de Duitse linie in de sector van St. Lô. De Noordamerikanen hebben hier een wig van 8 kilometer gedreven en veroverden 14 dorpen waaronder Marigny. Canisy, ten Zuid-Westen van St. Lô is reeds bereikt en de opmars duurt voort. In de sector van Caen zijn de Britten en Canadezen evenwel tot staan gebracht door de strijdkrachten van Maarschalk Rommel. De strijd is hier hardnekkig en moeilijk.

Opzienbarend is de verklaring, die Cordell Hull gisteravond heeft uitgegeven over de politiek van Argentinië. De Noordamerikaanse Secretaris van Buitenlandse Zaken beschuldigde Argentinië er openlijk van, dat het de continentale solidariteit van Amerika verbroken heeft en den vijanden van de Verenigde Naties gunstig gezind is. Vanzelfsprekend heeft de bittere uitval van Cordell Hull grote beroering verwekt, niet in het minst in Argentinië zelf, waar men de houding van de regering poogt goed te praten.

Nederlandse Invloed bij de Monetaire Conferentie.

Innige Samenwerking België en Nederland.

Een van de belangrijkste besluiten van de Monetaire Conferentie te Bretton woods — vooral voor Nederland — is, dat de schema's, die uitgewerkt worden met betrekking tot de Internationale Bank voor Wederopbouw en het Internationaal Monetair Fonds in geen enkel opzicht internationale overeenkomsten zoals het Nederlands Belgisch accoord dat op Monetair gebied werd afgesloten of het Nederlands Belgisch accoord op economisch gebied, dat nog in behandeling is, in de weg staan. Integendeel werd het meer dan eens onder de aandacht gebracht van de Belgische en Nederlandse afvaardigingen, dat dergelijke overeenkomsten ten zeerste welkom worden geheten als een belangrijke stap op de weg naar economische stabilisatie. De bijzondere correspondent van Aneta schreef: „Coördinatie van monetaire en economische politiek tussen landen die gemeenschappelijke economische vraagstukken hebben, werd door den voorzitter van de Amerikaanse delegatie en door andere vooraanstaande deelnemers aan de Conferentie van het grootste belang geacht. Regelmatige raadplegingen tussen dergelijke landen en samenwerking vormen de beste basis voor een samenwerking over de gehele wereld. Dergelijke accoorden — ook al omvatten zij meer dan twee landen — kunnen niet beschouwd worden als economische blokken. Dank zij de internationale organisatie, waarvan hier de grondslag werd gelegd en die, naar men verwacht niet later dan in 1945 zal beginnen te functionneren, passen dergelijke groeperingen juist in het kader van een internationale regeling. De leden van de Nederlandse delegatie hadden over het algemeen de indruk dat de stichting van de beide grote instellingen, de Internationale Bank voor Wederopbouw en het Internationaal Monetair Fonds, beschouwd kunnen worden als hoopvolle toekomsttekens voor de gehele wereld.

Zij meenden ook, dat de Nederlands-Belgische samenwerking een grote rol zal spelen in de jaren van wederopbouw en later ook, als normale tijden weer teruggekeerd zijn gezien de grote rol, die de beide landen ook vroeger gespeeld hebben. De slagen, die deze landen toegebracht werden hebben in genen dele hun positie op internationaal monetair en economisch gebied ondermijnd noch de bereidheid van andere landen om deze positie te erkennen. Integendeel is het opvallend hoe ook de landen, die ver van het oorlogsgewoel zijn gebleven deze positie erkend hebben. De Nederlandse delegatie heeft een goede algemene indruk van het werk, dat door de Conferentie werd verricht; hoewel de Nederlanders geen belangrijke plaats innamen onder het aantal commissie-voorzitters hebben de leden der afvaardiging toch belangrijk deelgenomen aan de werkzaamheden in de commissies en bij het uitwerken van de verschillende plannen.

Vele Nederlandse voorstellen werden aangenomen en vooral het schema voor de Internationale Bank van Wederopbouw draagt, zoals het uit de besprekingen te voorschijn is gekomen, het stempel van de opvattingen, die meer dan eens door de Nederlandse afgevaardigden naar voren werden gebracht. De beslissing bijvoorbeeld, dat de garanties van de bank beperkt blijven tot 100% van haar inschrijvingen is onder invloed van het Nederlandse standpunt genomen om zoveel mogelijk waarborgen te bieden, opdat aangegane leningen als een uitstekende belegging beschouwd zouden worden.

Het Nederlandse standpunt was, dat geen risico zou worden genomen ten opzichte van de garanties dezer internationale instelling, daar dit het instituut slechts schade kon berokkenen en een vooroordeel tegen internationale financiële samenwerking zou scheppen. Beide instellingen Bank en Fonds werden door de Nederlandse afvaardiging beschouwd als de twee voornaamste pijlers voor de samenwerking. Zonder de Bank kan het Fonds echter niet functionneren.

Betreffende het Fonds is de opvatting van de Nederlandse delegatie dat belangrijker nog dan het fonds zelve de daaruit voortvloeiende raadplegingen zijn.

Men was van oordeel, dat regeringen ter stabilisatie geen zin hebben, indien er geen coördinatie is op het gebied van economische en monetaire politiek en een dergelijke coördinatie kan slechts verkregen worden door regelmatige consultaties en wederzijds begrijpen van elkaars moeilijkheden. Daarom ook stond de Nederlandse afvaardigingen er op, dat voorzieningen getroffen werden opdat het bestuur van het Fonds in handen zou zijn van personen, die in werkelijk contact staan met de monetaire vraagstukken van hun eigen land. Deze voorstellen betreffende Fonds en Bank werden zowel door de Nederlandse als de Belgische afgevaardigden voorgestaan. Beider nauwe samenwerking had een zeer gunstig commentaar. Hun samenwerking is er ook oorzaak van dat nu steeds een van beide landen een afgevaardigde in het uitvoerend comité van beide lichamen zal hebben.

Er is dus steeds een Nederlander in de executieve van de Bank en een Belg in de executieve van het Fonds of omgekeerd. Daarbij komt, dat de leden der uitvoerende comité's zitting hebben in de bijeenkomsten van allebei deze stichtingen, maar geen stemrecht hebben dan in het comité, waarvan zij lid zijn.

Belgen en Nederlanders kunnen zich echter ter zitting raadplegen en dus in overleg handelen. Het Nederlandse standpunt is, dat de resultaten zeer bevredigend zijn. De Nederlandse financiële ervaring werd op verschillende punten erkend en de Nederlandse reputatie in internationale bijeenkomsten is ongehavend gebleven, ondanks alles wat Nederland door de oorlog heeft geleden (Aneta).

WAT DE VRIJWILLIGE BELASTING OPBRACHT.

Surinaamse soldaten, die een vrijwillige „belasting" betalen op elk flesje bier en op elk pakje sigaretten, dat gekocht wordt in de cantine hebben reeds 50.000 gulden bij elkaar, die aangewend zullen worden voor levensmiddelenpakjes bestemd voor Nederlandse krijgsgevangenen. (Aneta)

SURINAME

VREEMDE MAATREGELEN.

Het nieuwsblad „Suriname" meldt, dat bij de rondvraag in de Surinaamse Statenvergadering van 20 Juli jl. door den Heer Kraan gewezen werd op de verduisteringsmaatregel. Waar de defensie zelf niet de verduisteringsmaatregel in acht neemt, vroeg hij waarom dit door de burgers moet worden gedaan.

De Heer Lim Apo vroeg de aandacht voor het treurig bericht, dat door de stad gaat, nl. dat een der op Zanderij geïnterneerde burgers is doodgeschoten. Hij wees erop, dat het hier geen vijandelijk onderdaan betrof, doch een Nederlands burger tegenover wie blijkbaar niet dezelfde voorzichtigheid in acht is genomen als toen het betrof Duitse vluchtelingen, die men herhaaldelijk heeft opgespoord en levend teruggebracht heeft. Hij betreurt dit geval ten zeerste en sprak de hoop uit, dat de Gouverneur de Staten omstandig over dit geval zal willen inlichten.

De vraag werd eveneens door hem gesteld of het hier een biezonder consigne betrof, dat bij het geringste van de wapens moest worden gebruik gemaakt.

Het geval betrof de ontvluchting van burgers, die op Zanderij geïnterneerd zijn en die zoals bekend is bestaan uit personen die een of meer strafbare feiten zelfs sedert vóór de oorlog begaan hebben en hun straf van den burgerlijken rechter reeds hebben ondergaan.

Hij vroeg zich af of nu wij aan de vooravond van de eindoverwinning zijn, dat onze militaire macht hier een Nederlands burger moest dood schieten, terwijl deze burger toch bij het vasthouden weerloos was.

Ontvangen

Neerlandia, Juni 1944. Het beste nummer van Neerlandia, sedert dit maandblad in December 1940 begon is thans verschenen. Het is het Juni-nummer. Het beste artikel uit dit nummer is ongetwijfeld het grote stuk, dat uit Zuid-Afrika is binnengekomen en onder de pretentieloze titel „Suriname als toekomstig Nieuw-Nederland" een enorm probleem aansnijdt, nl. dat van de Nederlandse overheid tegenover het welzijn van de onderdanen. De schrijver is R. Wigboldus uit Groningen, die indertijd in Suriname zo teleurgesteld is door de regering, dat hij het maar in Zuid-Afrika ging beproeven. Dat is te begrijpen, zolang voor een overheid de centen alles zijn, is er geen heil te verwachten.

Op een geheel ander terrein hebben wij ook met regerings- en semiregeringsinstellingen te doen. Die van Nederland zijn verreweg het slechtst en traagst en hinderlijk is de vraag, die men altijd het eerst hoort, nl. over de betaling. Vooral in oorlogstijden heeft dit pijnlijke gevolgen, omdat andere landen zulks niet doen. Wigboldus vertrok vol geestdrift naar Suriname en toen hij aankwam werd hem gevraagd of hij geld voor de terugreis bij zich had. Dat was dan zeker vroeger zo. Tegenwoordig is men nog onbeleefder en wordt men zonder dat niettemaal toegelaten. Wigboldus schrijft over emigratie, een verkeerd woord, want tussen staatsdelen onderling kan men moeilijk van emigratie spreken, evenmin als men van den Bosch naar Utrecht emigreert. Maar wat hij dan schrijft is raak:

„Kwelden de Regering en volksvertegenwoordigers zich wel zeer over het feit, dat elk jaar zovelen onder de bevolkingsdruk het oude Vaderland als emigranten moesten verlaten en dat deze feitelijk overal ter wereld gedoemd waren om verloren te gaan voor het Nederlandse volk? Stonden de koloniën, ook Oost-Indië, open voor den Nederlandsen landverhuizer? Neen, hij moest elders een goed heenkomen zoeken! Welk een in dit opzicht gunstige tegenstelling vormen de Britten, wier staatslieden gedurende vier eeuwen, meer dan wie ook, ervoor hebben gezorgd, dat gebieden in alle gematigde luchtstreken buiten Europa voor hun eigen mensen ter vestiging beschikbaar zijn. In dat opzicht staan zelfs de Spanjaarden en Portugezen er beter voor. Het Nederlandse volk heeft zijn koloniën in de gematigde luchtstreken verloren, omdat, niettegenstaande het Stadhouderschap, de Republiek der zogenaamd Verenigde Nederlanden geregeerd werd door kooplieden — waaronder steeds veel baatzuchtige vreemdelingen — en deze hun fataal materialistisch stempel gezet hebben op de koloniale politiek met verontachtzaming van de grotere nationale belangen van het volk van Nederland. De nawerking hiervan is tot in deze oorlog merkbaar gebleven."

Nederlandse volksbelangen hebben met kapitaalsbelangen gebotst. Wie naar Curaçao kijkt, bespeurt hetzelfde. Het onderwijs betreffende De West was power en gezien de overbevolking van Europees en Aziatisch Nederland vraagt Wigboldus zich af, wanneer de regering haar standpunt zal wijzigen en vragen: Wilt u naar Suriname? Wij helpen u zelfs aan geld voor de uitreis.

August Kappler, die 43 jaren in Suriname gewoond heeft, zeide, dat Nederland in Suriname een gebied heeft groot genoeg om een bevolking zo groot als die van de gehele Oostindische archipel te voeden!

Denkt men onwillekeurig niet aan Nieuw Guinea, dat andere rijke gebied, dat doodeenvoudig verwaarloosd werd en denkt men niet aan de trieste kolonisatiepogingen, die mislukten, omdat de regering te weinig animo weet te scheppen. Zolang de overheid slechts een „business-manager" is, om dat in onze omgeving zo wel verstane Noordamerikaanse woord voor bedrijfsleider te gebruiken, is er weinig heil te verwachten. En idealisme is der overheid nogal vreemd.

„De mythe — aldus Wigboldus — dat de tropen en in dit geval „Suriname" ongeschikt zouden zijn om een blank ras als blijvende vestiging te dienen, berust op de gevolgen van de verkeerde leefwijzen."

Een ander uitnemend stuk is dat van Eugène A. Winters over België, waarin niet het gebruikelijke propaganda-gekweel gehoord wordt, maar waarin door de simpele beschrijving een machtig goed werk gedaan wordt voor de toenadering tussen België en Nederland.

Een goed stuk is ook dat van Mr. Willem B. J. Aberson, den tegenstander van het woord staatsdeel, die zekeren schrijver van het stuk „Niet gebiedsdeel, maar staatsdeel" een........ fout verwijt. Hoe kan dat? De strijd om woorden is dus nog niet ten einde en met belangstelling volgen ongetwijfeld velen de verdere ontwikkeling. In een redactioneel stuk wordt stelling genomen tegen de dwaze opmerking, dat staats- of gebiedsdeel iets met het ...... katholiek geloof te maken zouden hebben. Men moet het maar bedenken. Waar alle verdere argumenten vandaan komen, laten wij maar in het midden, zoals bijvoorbeeld de opmerking, dat al dertien jaar geleden bezwaar gemaakt is tegen 'gebiedsdeel'.

Een ideaal tafreeltje wordt afgeschilderd, wanneer het verschil in spraakgebruik tussen katholieken en protestanten — dat veelal zij het niet immer, niet op het geloofsonderscheid berust maar regionaal verklaard kan worden — ter sprake komt en een katholiek een protestantsen buurman blijkt te hebben in een zaal. Zij zitten dus naast elkaar.

Wanneer de Koningin ter sprake komt, dan zouden wij toch wel willen opmerken, dat wanneer „de Koningin en de regering het woord staatsdeel niet gebruiken dit niets zegt tegen het woord", deze opmerking wel wat boud is. Voor ons is het woord van Hare Majesteit zeker van enig meer gewicht dan dat van Haar stadhouder, hoe geleerd deze ook zij en hoe gedocumenteerd hij ook voor de dag kome.

De redactie van Neerlandia gaat zelf nog een stapje hoger. Nu is het geen staatsdeel meer, zoals indertijd op goede gronden — maar niet officieel — door Dr. Kasteel en Dr. da Costa Gomez is ingevoerd, maar de Neerlandia-redactie wil gaan spreken van... de Staat Curaçao, zoals in Noord-Amerika de staat Kentucky en de staat Rhode Island onderdelen zijn van een rijk (Roosevelt noemt dit trouwens nooit rijk, maar 'nation'). De Neerlandia-redactie voert de namen-emancipatie van gewest — kolonie — gebiedsdeel — staatsdeel dus nog een trede verder en wil spreken van de Staat Curaçao. Aldus op blz. 6.

„Na lezing en overdenking van het artikel van Mr. W. B. J. Aberson lijkt het ons het meest logische — ook om aan de beschamende en ergerlijke verwarring bij het gebruik van de namen rijk en staat een eind te maken, en ondanks het feit, dat het Nederlandse Rijk heel anders gegroeid is dan de gemeenschap der Verenigde Staten van Noord-Amerika of van Venezuela — om de term rijk te gebruiken voor het gehele Rijk der Nederlanden en staat voor de vier afzonderlijke delen. Dan worden de rijksinkomsten de bijdragen der vier rijksdelen om de gezamenlijke onkosten te bestrijden (voor de vloot o.a.) en de staatsinkomsten van Curaçao dienen om de huishouding van de Staat Curaçao te kunnen voeren.

Dan waren wij radicaal klaar!"

POLITIEBERICHTEN.

In de loop van de vorige week.

Er werd aan een politie-patrouille assistentie gevraagd voor een vechtpartij ten huize van L., wonende te Rooi Hundoe 53. Toen de politie ter plaatse verscheen, was de vechtpartij afgelopen en de rust hersteld.

Gevaarlijk maar goedkoop.

Haalde de politie vier jongens van het dak van de bioscoop „Cinelandia" af, die aldaar, op onmgemakkelijke en gevaarlijke wijze de filmvoorstelling bijwoonden. Met een waarschuwing werden zijn aan hun ouders teruggegeven.

In „Charlies Bar".

Er had in de „Charlies Bar" een vechtpartij plaats. Door de politie werd een der aanstokers, een zeeman, uit het café verwijderd. Hij is naar zijn schip gedirigeerd.

Jongleurs.

Er werd door een politie-patrouille een drietal zeelieden overgebracht naar de Lago Hoofdpoort, alwaar hun shorepassen werden ingetrokken, vanwege het feit dat zij met flessen in het Hotel Hija del Dia stonden te gooien.

Had last van buurkinderen.

Er had een burenruzie plaats in de Bernardstraat tussen den manspersoon S. G. en diens buurvrouw M. K. De kinderen van de buurvrouw zouden bij hem in de tuin planten en bloemen hebben gebroken. De politie heeft de orde en rust ter plaatse hersteld.

„Join the Navy and see the world".

Moest de politie assisteren bij een passencontrôle door de U.S. Militaire Politie in het Hotel Hija del Dia. Een zevental matrozen van de Navy had zich in burger gekleed en ongeoorloofd het schip verlaten. De zeelieden aanwezig in voornoemd Hotel weigerden hun passen te tonen aan de U.S. Militaire Politie.

Aan de vordering van de Nederlandse Militaire Politie werd onmiddellijk gevolg gegeven.

Met zijn drieën op stap.

Een drietal zeelieden die in kenlijke staat van dronkenschap op de openbare weg liepen, werden door de Politie overgebracht naar de Lago Hoofdpoort.

Vervaarlijk vrouwmens.

Deelde de echtgenote van R. C. mede, dat haar buurvrouw O.P. wonende Rooi Congo haar had beledigd en uitgescholden, terwijl zij tevens had gedreigd haar huis in brand te steken, als haar man op zijn werk was. De politie, die ter plaatse ging trof de vrouwspersoon O. P. in haar woning aan, terwijl zij in staat van dronkenschap verkeerde, en steeds aan het schreeuwen en schelden was tegen de buren. Haar is aangezegd zich verder rustig te gedragen en haar beledigende uitdrukkingen niet meer te bezigen.

Had men meer gezien.

De vrouwspersoon M. G. wonende Zeewijk 83 verscheen aan de wacht en deed aangifte dat een haar bekende manspersoon haar woning had willen binnendringen. Bij onderzoek is op aanwijzing van gemelde vrouw een manspersoon staande gehouden, genaamd A. D., die ontkende. M. G. is naar de recherche verwezen. Het komt de laatste tijd herhaaldelijk voor dat klachten binnenkomen over het binnendringen van woningen in deze buurt.

Geit geëlectrocuteerd.

Werd aan de politie medegedeeld, dat er waarschijnlijk op de Grensweg een draad van het electrische net was losgeraakt en op de grond hing. Inderdaad vond een politie-patrouille een draad los. Een geit, welke daar rond had gelopen, was door de draad getroffen en lag reeds dood naast de draad. Daar de paal waaraan de draad afhing, geheel onder stroom en gevaarlijk was, is de Electriciteitsmaatschappij gewaarschuwd, die maatregelen trof, waardoor het gevaar geweken was.

Stuurman waar ben je?

Constateerde een patrouille van de politie, dat een personen-auto A-2315 over de Bernardstraat reed in de richting Lago Heights tijdens de verduisteringstoestanden, zonder enige afgeschermde verlichting. Aan de vordering van de patrouille te stoppen, werd niet voldaan; wel werd meer gas gegeven en verdween de auto in de duisternis. Bij onderzoek bleek naderhand, dat het motorrijtuig was bestuurd geworden door de vrouwspersoon, genaamd D. J. G. echtgenote van W.D.H. wonende Lago Colony 734. Zij verklaarde, de auto te hebben bestuurd, omdat haar man te dronken was, (deze laatste lag in de auto zijn roes uit te slapen); daarenboven had zij nooit een rijbewijs gehad, dat was de reden, dat zij op vordering van de politie niet gestopt had. Zij vreesde dat verder rijden haar dan belet zou worden. Door de politie wordt proces-verbaal opgemaakt van het een en ander.

GENERALE REPETITIE VAN DE TERUGKEER.

Door Robert Kiek, oorlogscorrespondent van Aneta.

In de Midlands te „Dijkhuizen" heeft het Nederlandse Militaire Gezag een generale repetitie gehouden van de organisatie die in Nederland na de bevrijding moet optreden. De manoeuvres werden gehouden op basis van een terugkeer van honderd duizenden personen naar de Nederlandse grens.

Een klein dorp waar het Militair Gezag zijn zetel had gevestigd kreeg voor deze dag de naam van Dijkhuizen. Dit dorp stelde een van de 140 posten voor die langs de gehele Nederlandse grens zullen ingericht worden. Alleen het aantal Nederlandse arbeiders in Duitsland bedraagt ongeveer een half millioen en zij zullen natuurlijk zo snel mogelijk willen terugkeren; buitendien kan men verwachten dat ook Polen en Russen, die in Duitsland werken zullen naar Nederland komen in de veronderstelling van daaruit gemakkelijker terug te kunnen keren naar hun vaderland. Het Militair Gezag heeft echter voor alles de bescherming van de bevolking op zich te nemen en zal dus in de eerste plaats maatregelen dienen te treffen om het uitbreken van besmettelijke ziekten tegen te gaan. Verder zal het Militaire Gezag zich dienen bezig te houden met het weren van ongewenste buitenlandse elementen en tenslotte zal er gewaakt dienen te worden, dat er geen verdachten ontsnappen. (Aneta)

DE OSSERVATORE EN HET NEDERLANDSE GEZANTSCHAP.

De Osservatore Romano vermeldt de wederinstelling van het Nederlandse gezantschap bij den Paus en noemt Jonkheer Mark W. van Weele als de eerste gezant. Het blad levert geen commentaar, merkt slechts op, dat „Nederland gedurende de eerste wereldoorlog diplomatieke betrekkingen met het Vaticaan aanknoopte, die in November 1925 werden verbroken".

DE LANDWACHT OVERVALLEN.

In een dorpje in de Achterhoek (Overijssel) hebben patriotten de Landwacht overvallen. Volgens het orgaan „De Zwarte Soldaat" werd een lid van de Landwacht overmeesterd, gebonden en met een zak over het hoofd in een auto weggevoerd. Hij wist te ontsnappen en waarschuwde de Duitse politie, die ingreep, waarbij schoten gewisseld werden. Later werd in een auto van een dokter, die eerst weigerde de Duitsers een onderzoek te laten instellen, een gewonde patriot gevonden. De veldwachters weigerden op te treden en verklaarden, dat zij niets met het „relletje" te maken hadden. Volgens de „Zwarte Soldaat" zijn enkele patriotten opgesloten. (Aneta)

HELFRICH OVER DE STRIJD IN DE STILLE OCEAAN.

In een vraaggesprek aan den correspondent van de Londense „Evening Standard te Colombo toegestaan verklaarde vice-admiraal C.E.L. Helfrich dat de geallieerde vloot zowel als de geallieerde luchtmacht de overmacht hebben in de Indische Oceaan en dat de algemene toestand er voortdurend ten gunste van de geallieerden verbetert. „De geallieerden moeten naar bezetting van Nederlands Indië en Malakka trachten" verklaarde Helfrich, „niet alleen om de macht van de Japanners te breken, maar ook om hun eigen volk zo snel mogelijk te helpen. Ik hou er niet van de oorlog in het Verre Oosten te rekken en alle inlichtingen, die wij uit Indië krijgen bevestigen hoe slecht de toestand er is, voor de Nederlanders zowel als de Indiërs. Hoe snel wij kunnen terugkeren hangt grotendeels af van de gebeurtenissen in Europa; maar meer dan ooit ben ik er van overtuigd, dat wij met open armen ontvangen worden." Tijdens het vraaggesprek verklaarde hij aan den berichtgever, dat de prijzen in Nederlands Indië op onrustbarende wijze stijgen en dat er overal te korten ontstaan, zelfs in levensmiddelen die steeds overvloedig verkrijgbaar waren. Zelfs rijst, waarvan vroeger 200.000 ton per jaar uitgevoerd werd is niet meer voldoende aanwezig omdat de Japanners alles in beslag nemen voor hun leger.

Uit betrouwbare bron heeft Helfrich echter vernomen, dat het Nederlands Indische volk zijn volle vertrouwen stelt in een terugkeer van de Nederlanders.

„Nederland zal voor een grote taak gesteld worden" verklaarde hij verder, „bij de reorganisatie van Indië. Tot Nederland zelf bevrijd zal zijn is er een groot tekort aan mannen om aan bevrijding en wederopbouw van Nederlands Indië te helpen. De tegenslagen van Nederland hebben sommigen doen vergeten wat Nederland in Indië administratief heeft gepresteerd en welk aandeel Nederland ook weer moet spelen bij de verdere ontwikkeling van de veiligheid in het Verre Oosten". (Aneta)

WAT DE NEDERLANDERS TE CARACAS DOEN.

In Caracas telt de Nederlandse Kolonie slechts weinige leden, maar zij doen véél. Het gemeenschapswerk voor oorlogsdoeleinden wordt daar gedaan onder leiding van het plaatselijk Comité „Neerlands Vrijheidsdag", dat bestaat uit de volgende personen:

Erevoorzitter Harer Majesteits Gezant Mr. A. Methöfer; Voorzitter Mr. B. Th. W. van Hasselt (tot zijn vertrek, sedertdien nog vacant); Leden Ch. L. Bakker, F. Beun, A. van Egmond, M. C. Henriquez. Secretaris-Penningmeester Mr. M. J. van der Plas.

Op 31 December 1943 waren er 21 landgenoten en 13 nietlandgenoten, die regelmatig bijdragen voor het werk van het Comité geven. Het aantal Nederlanders wisselt echter en niet allen zijn in staat, bij te dragen; het grootste aantal medewerkenden werd genoteerd midden 1941, toen 41 landgenoten en 28 nietlandgenoten bijdroegen aan de inzameling voor de nieuwe „Van Galen".

Tot 31 December 1943 werden bijeengebracht en overgezonden:

Voor de Queen Wilhelmina Fund Inc. te New York: $ 11. 389,68.

Voor het Prins Bernhard Fonds $ 23.736,08; Bolivars 8.292 en £ 500.—.

Voor het Comité ter Bevordering van het Welzijn van Nederlandse Strijders: $ 1.622,07 en £ 1.824.9.8.

Voor het Nederlandse Rode Kruis: £ 694.3.6.

Saldo, te verdelen over drie bovengenoemde organisaties: £ 11. 14.3.

Voor het Prinses Margriet Fonds: £ 261.1.3

Voor het Netherlands War Relief Center Inc., New York $ 4.082,61 Am.

Voor het Nederlands Steunfonds Caracas: Bs. 2.727,75, plus saldo in kas: Bs. 95.10.

Hollands Dames Comité te Caracas: Bs. 1.845.—.

In totaal: Bs. 12.864.75, plus $ 40.830.44 Am., plus £ 3.291.8.8.

Het Dames-Comité, hierboven vermeld, is als volgt samengesteld:

Voorzitster Mevrouw Van Egmond; Secretaresse Mevrouw Venselaar; Penningmeesteresse Mevrouw Henriquez; Leden: Mevrouw Beun, Mevrouw Van Hasselt, Mevrouw Loudon, Mevrouw Morpurgo, Mevrouw Muller.

Dit Comité doet, wat de Nederlandse dames-comité's over de gehele wereld doen: goederen vervaardigen respectievelijk aanschaffen en inzamelen, die na de bevrijding in ons land nodig zullen zijn.

De verjaardagen van Hare Majesteit de Koningin en Prinses Juliana werden in Caracas geregeld gevierd door bijeenkomsten, hetzij op Harer Majesteits Gezantschap, hetzij in de Club Victoria.

Uit het bovenstaande blijkt wel, wat een kleine kolonie van Nederlanders in deze tijd kan doen als geestdrift en organisatie medewerken. En dat is klaarblijkelijk in Caracas sterk het geval.

HET GEHEIM VAN DE SCHOONHOVENSE COURANT.

Het geheim van de Schoonhovense Courant, die op 14 April verscheen met een hoofdartikel waarin sprake was van de „Hitler- en Mussertbende van verraders" is nu opgelost. Het sluikblad „Vrij Nederland" bericht dat een groep van 12 Nederlandse patriotten zich toegang wist te verschaffen tot de krant en de staf verplichtte een artikel te drukken gericht tegen de nazies en de N.S.B.'ers; ook dwongen zij de verzendingsdienst het blad langs de gewone weg te verzenden en zo kwam ook een der exemplaren terecht in Stockholm en uittreksels der artikelen, waarin het Nederlandse volk tot verzet werd aangespoord en hulde gebracht werd aan de geallieerden, werden de gehele wereld rondgeseind. (Aneta)

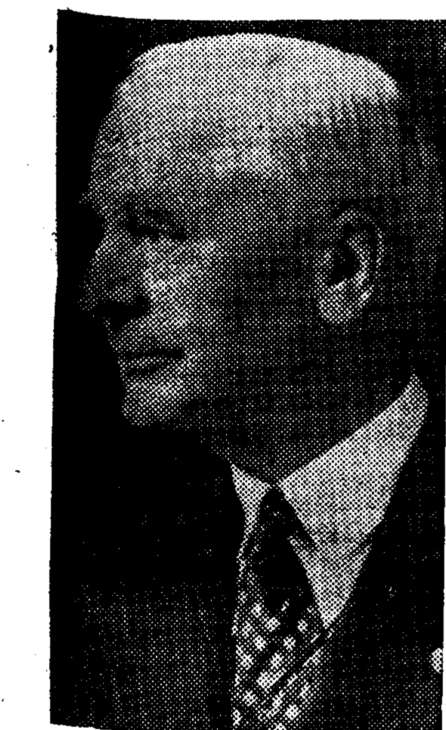
N.S.B.-ERS VERLATEN ZINKEND SCHIP.

Bij de wisseling der Duitse oorlogskansen hebben duizenden N.S.B.-ers de partij verlaten, verklaarde Max Blokzijl voor de Hilversumse radio. Enkelen der vertrekkenden hadden hem bij hun afscheid gezegd: „Jij kunt niet meer terug; je hebt op het verkeerde paard gewed."

Buitenland.

CORDELL HULL DOET EEN FELLE AANVAL OP ARGENTINIË.

De Noordamerikaanse Secretaris van Buitenlandse Zaken, Cordell Hull, heeft Woensdagavond een verklaring uitgegeven, waarin Argentinië gelaakt wordt omdat het „de Geallieerde zaak geloochend heeft". Alzo stelde Hull voor aan de Verenigde en Geassocieerde naties om Argentinië aan een diplomatiek isolement te onderwerpen. Hij drong er op aan, dat men Argentinië niet zal erkennen alvorens er een fundamentele verandering in de Argentijnse politiek heeft plaatsgegrepen ten gunste van de zaak tegen de as en tot steun

CORDELL HULL
„Argentinië deed twee stappen in de verkeerde richting".

van de Interamerikaanse eenheid.

Cordell Hull wees erop, dat de Verenigde Staten in de oorlog tegen de vijanden der mensheid meer dan elf millioen man onder de wapenen hebben en de materiële steun van het volk meer dan 200 milliard dollar zal bedragen. Aan de gemeenschappelijke zaak hebben alle behalve één Amerikaans land hun steun gegeven. De eens grote republiek Argentinië zag kans twee stappen te nemen, welke een geweldig nadeel berokkend hebben aan de Geallieerde zaak, te weten: 1) Zij heeft opzettelijk de belofte geschonden, welke gezamenlijk gedaan werd met haar zusterrepublieken om samen te werken in de oorlog tegen de asmogendheden; alzo heeft zij de Geallieerde zaak geloochend en een harde slag toegebracht aan het gehele systeem van de Inter-Amerikaanse samenwerking. 2) Het heeft openlijk en wereldkundig steun gegeven aan de vijanden der Verenigde Naties.

Hull ging uitvoerig de koers na welke Argentinië gedurende de oorlogsjaren gevolgd heeft. Hij zeide, dat oud-President Ramirez de betrekkingen met de as verbrak, doch dat de extremistische pro-as elementen in de regering hierom zijn aftreden veroorzaakten. Herhaaldelijk heeft men hierna volgehouden, dat het verbreken der betrekkingen met de as te wijten was aan de druk van buiten.

Ogenblikkelijk na het verbreken der betrekkingen werd de politie actief en arresteerde men agenten van de as, doch onder het nieuwe regime werden talloze verspieders en agenten weer op vrije voeten gesteld. Als gevolg daarvan bloeit de spionnage opnieuw. Zulke pro-as bladen als El Federal, Cabildo en La Fronda genoten steun van de regering en werden geholpen in het verkrijgen van papier en drukmateriaal zodat zij hun bittere propaganda-campagne tegen de Verenigde Naties en ten gunste van de as konden voortzetten.

Hull wees er voorts op, dat zekere pro-Geallieerde elementen in Argentinië machteloos zijn en dat de overheersende macht in Argentinië nog steeds in handen is van „asgezinde elementen". Hij zeide, dat de Farrell-groep een uitgebreid netwerk van regeringstoezicht over het gehele land gelegd heeft om „zijn verlangens op te leggen". Het Farrell-regime heeft snel een binnenlands totalitair systeem ingesteld, dat volkomen zijn asgezinde buitenlandse politiek aanvult en steunt. Het Farrell-regime heeft voorts de voornaamste burgerlijke rechten vernietigd of deze zodanig gewijzigd, dat zij geen betekenis meer hebben. Het regime heeft ook elke poging van een democratische oppositie uitgestampt. Hull refereerde hierbij opnieuw naar de rede van Peron op 10 Juni en zeide, dat hierin met zovele woorden toegegeven werd, dat de hoeksteen van Argentinië's internationale positie een militaire macht is. (Washington, (AP) 26.7).

IS DE COMMUNISTISCHE PARTIJ IN LEVEN?

„Excelsior" een van de grote bladen van Mexico-stad publiceert een artikel, dat „de meest fantastische poletiek sosiale aanval welke ooit op ons land is gedaan" heet.

Het artikel is naar een stenografisch verslag van het 9e Communistische Congres, dat in Mexico gehouden is en waar afgevaardigden van Moskou bij aanwezig waren. Dat was in Juni, dus lange tijd na de ontbinding der Partij. Een der koppen luidt „Sovjetizering van Mexico door Moskouse agenten beraamd" en het blad noemt met name zekeren Professor Demitrios Sokolov, een van de elementen uit de Sovjetunie, het vaderland van het wereldproletariaat, zo schrijft het blad. Toen de Mexicaanse Communistische Partij alle betrekkingen met Sokolov ontkende, publiceerde Excelsior een stuk waarin gezegd werd, dat Sokolov op het congres was ingeleid door Dinisio Encinas, schrijver van de Communistische Partij van Mexico. Hierop protesteerde Sokolov persoonlijk door een openbaar telegram aan President Avilo Camacho, waarin hij zeide, al sedert 1923 het Mexicaanse burgerschap te bezitten. Volgens het stenografisch verslag van Excelsior, dat hierop in de krant kwam, had Sokolov de vergadering echter toegesproken met „... de Communistische Partij van de Sovjet-Unie, tot welke ik de eer heb te behoren... en welke mij naar hier gezonden heeft met een speciale opdracht..."

In de rest van zijn toespraak zeide Sokolov, dat de Communisten voort moeten gaan met „de tactische strijd welke allen die het niet met ons eens zijn zal bedriegen. Idealistische werkers in onze Partij zijn daarom voor het moment van groter belang dan handarbeiders. In vele landen, hier in Mexico, maar ook in de Verenigde Staten, Engeland e.d., hebben de arbeiders en hun leiders geen socialistisch geweten... wij moeten vaststellen, dat niet elke strijd der arbeiders een strijd voor het communisme is zoals wij dat wensen, omdat vele arbeiders en leiders door omstandigheden verleid zijn samen te werken met het kapitalistische stelsel. Elke staking die opgelost wordt, elke keer dat men de arbeiders tegemoet treedt, betekent een stap terug voor ons. Het communisme zal de arbeiders geleiden tot een punt, dat niet meer zal geloven, maar dat zij de werkgevers zullen vernietigen met geweld, liever dan teruggaan om voor hen te werken. Mexico en de Verenigde Staten vormen de meest sociale landen van dit halfrond, maar zowel de arbeidersleiders als de arbeiders zelve hebben onvoldoende klassebewustzijn... Wij communisten, marxistische intellectuelen, moeten de leiding der massa krijgen en het kapitalisme vernielen...

Sokolov verhaalde voorts van de successen in Rusland en toen hij zeide, dat aldaar het eerste doel geweest was de „omverwerping van het politieke en economische stelsel van de staat". Voegde hij eraan toe, dat dit ook in Mexico en in de Latijns Amerikaanse Bond van Arbeiders, in onze Communistische partij en zelfs in de Mexicaanse Revolutionnaire Partij zo was, met dat verschil, dat er slechts woorden waren en geen daden.

Op het Westelijk halfrond, zeide Sokolov, heeft men behoefte aan intellectuele leiders van het Marxisme om de strijd van het proletariaat te leiden, teneinde schoktroepen te vormen tegen het kapitalisme. (n.c.w.c.).

JOURNALIST BARNARD OVERLEDEN.

George Barnard, een van de grote katholieke journalisten en redacteur van The Universe (Londen) is overleden. Meer dan 20 jaren is hij redacteur geweest aan het blad dat practisch door hem geworden is wat het thans is. Bij de uitvaart waren hoge kerkelijke autoriteiten aanwezig, o.a. Pater Bernard Delaney O.P., Provinciaal van de Predikbroeders, Pater Eugene O'Sullivan, oud-redacteur van een ander blad, waaraan Barnard voordien verbonden was, Zijne Hoogwaardige Excellentie de Aartsbisschop zeide: Ik heb Barnard veel jaren gekend en ik weet wat het werk is van de Katholieke pers, daarom te meer ben ik in staat Barnards werk ten hoogste te waarderen.

Alle bladen, katholieke, protestantse en neutrale, schreven necrologieën omtrent den ontslapene.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	12067
2e prijs	8681
3e prijs	5143
4e prijs	11957

6 SLAGERS WERKEN VOOR HET FEEST.

Zoals men weet zal volgende week Donderdag om 17 uur de Bazaar van het Comité Nederland in de club Asiento worden geopend. De bazaar blijft drie dagen geopend en men zal er van alles kunnen eten, drinken en kopen. Speelgoed, in geen jaren te vinden geweest op Curaçao, is thans voorradig, gemaakt door C.S.M.'ers en anderen. Niet minder dan zes slagers zijn nodig om de 40.000 stukken vlees voor de saté te snijden.

Op de avond voor de opening, Woensdag 2 Augustus dus, zal er een extra filmvoorstelling in de Isla-bioscoop worden gegeven, waaraan verrassingen verbonden zijn. De gehele entree — 1,25 gld. — komt ten bate van het goede doel, kindervoeding en krijgsgevangenen. Ook al het overige wat de bazaar zal opbrengen, is hiervoor bestemd.

ASIENTO RENOVATUS.

De verouderde club Asiento te Emmastad heeft een grote verandering ten goede ondergaan. Kosten noch moeiten zijn gespaard om het toneel te verbeteren, de zaal aan te kleden, nieuwe keukenruimten in te richten, aparte loketten voor dit en dat in te stellen enz. De in donkerbruin met lichtere banden uitgevoerde tapkast is de mooiste van geheel Curaçao geworden naar onze mening. Ook de verlichting hier is buitengewoon goed geslaagd. De Isla-directie toont besef te hebben van wat nodig is om het haar werknemers prettig te maken. Ook het eten is de laatste tijden zeer verbeterd.

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: D. E. Stede, tijdelijk hulpkommies der belastingen 2e klasse op Aruba, 4 weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte, ingang 1 Augustus 1944; J. C. Paap, commies op het Bureau voor Sociale en Economische Zaken, alhier, zes weken buitengewoon buitenlands verlof en in aansluiting daaraan 14 dagen vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte, met vergunning dit verlof en deze vrijstelling van dienst in het buitenland door te brengen; I. E. Faneyte, hoofdcommies der belastingen op Curaçao, veertien dagen vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte en in aansluiting daaraan 2 maanden binnenlands verlof met vergunning dit verlof geheel of gedeeltelijk hetzij in het Staatsdeel Curaçao, hetzij in het buitenland door te brengen, ingang 1 Augustus 1944; Mejuffrouw A. F. van Uyten, tijdelijk schrijfster ten kantore van den Secretaris van de Voogdijraad op Curaçao, vier weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte ingang 1 Augustus 1944; Mejuffrouw G. J. Leerentveld, tijdelijk schrijfster ter Administratie van Financiën, 2 weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte, ingang 7 Augustus 1944; Mejuffrouw E. B. Craane, tijdelijk kwekelinge aan de Openbare Prinses Beatrixschool voor G.L.O. te Kralendijk op Bonaire, 2 maanden vrijstelling van dienst wegens ziekte; D. S. de Windt, klerk bij de Landsradio- en Telefoondienst, alhier, 4 weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte; L. G. Marco, tijdelijk telegrambesteller op Curaçao, drie weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte, met vergunning deze vrijstelling van dienst in het buitenland door te brengen; Mevrouw A. A. Henriquez, tijdelijk gouvernements vroedvrouw in Curaçao, een maand verlof buiten bezwaar van den Lande; H. J. Veltkamp, agent 1e klasse der burgerpolitie op Aruba, dertig dagen vrijstelling van dienst wegens ziekte met vergunning deze vrijstelling van dienst te Miami door te brengen; Mevrouw R. A. Joubert, tijdelijk werkzaam gesteld bij de Militaire Censuurdienst, alhier, 2 weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte; Ds. G. E. Alers, predikant bij de Hervormde Gemeente op Aruba, zes weken buitengewoon buitenlands verlof met vergunning dit verlof in Colombia door te brengen; A. Herding, schrijver op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Curaçao, 4 weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte.

Benoeming: E. A. van Aanholt, tijdelijk hulpbediende bij het Laboratorium van de Openbare Gezondheidsdienst, alhier; L. D. Leito, tot tijdelijk bode bij het Laboratorium van de Openbare Gezondheidsdienst, alhier; D. C. Isenia, tot tekenaar bij Openbare Werken alhier; P. R. Barrios, tot tijdelijk bode ten Gezaghebberskantore op Aruba; A. A. van Duren, tot tijdelijk monteur bij de Landsradio- en Telefoondienst alhier; C. E. Gibson en H. S. Seferina, tot tijdelijk hulpbrievenbestellers.

Bevordering: Mejuffrouw H. M. Maduro, tijdelijk telefoniste bij de Landsradio- en Telefoondienst op Curaçao, tot tijdelijk telefoniste 1e klasse; Mejuffrouw H. A. Goeloe, tijdelijk telefoniste bij de Landsradio- en Telefoondienst op Aruba, tot tijdelijk telefoniste 1e klasse; M. E. Haard, hulpbrievenbesteller alhier tot brievenbesteller.

Ontslag aan: J. A. Clarisa, tijdelijk hulpbediende bij het Laboratorium van de Openbare Gezondheidsdienst, alhier; Mejuffrouw A. E. O. van der Burghen, belast met het verlenen van hulp op het consultatiebureau voor t.b.c. te Oranjestad, op Aruba en het verrichten van al het röntgenologische werk, dat aan de tuberculose bestrijding inhaerent is, eervol, op haar verzoek; Mevrouw G. Gordijn, geb. Mooiboer, tijdelijk werkzaam gesteld op het Bureau voor Crisiszaken, Afdeling Aruba; Mejuffrouw J. W. Scholte, gouvernements verpleegster, belast met de Zuigelingenzorg op Curaçao, eervol op haar verzoek, ingang 1 Augustus 1944; O. Willems, tijdelijk hulpkommies der belastingen alhier.

Overplaatsing: A. N. Vermeer, controleur voor Sociale Zaken en H. E. Matheu, tijdelijk werkzaam gesteld beiden werkzaam op het Bureau voor Crisiszaken naar het Bureau voor Sociale en Economische Zaken, alhier. N. A. Mambre, tijdelijk hulpcommies der belastingen op Aruba, naar Curaçao; M. M. B. J. Erens, commies werkzaam ter Gouvernements-Secretarie, naar het Kantoor van den Koloniaal Ontvanger, alhier; G. C. Statius Muller, ten kantore van den Koloniaal Ontvanger, alhier, naar de Inspectie der Belastingen, alhier; E. van Breet, klerk ter Inspectie der Belastingen, alhier, naar het kantoor van den Ontvanger op Aruba, ingang 16 September 1944; P. V. H. Hassell, commies ten kantore van den Ontvanger op Aruba, tijdelijk naar het Parket van den Procureur Generaal, alhier, ingang 16 September 1944.

Eervol ontheven: E. A. van Aanholt, tijdelijk bode bij het Laboratorium van de Openbare Gezondheidsdienst, alhier, uit genoemde functie; C. E. Gibson en H. S. Seferina, tijdelijke telegrambestellers bij de Landsradio- en Telefoondienst, alhier uit genoemde functie.

Werkzaamstelling: Mejuffrouw D. Prins, tijdelijk bij de Militaire Censuurdienst, alhier.

Bevoegdheid voltrekken huwelijken: aan A. L. Hollander, hulpambtenaar van de Burgerlijke Stand op Curaçao is de bevoegdheid verleend huwelijken op Curaçao te voltrekken.

Toelating: T. Oduber, geneeskundige te Caracas, Venezuela, is toegelaten tot de oefening van de geneeskunst op het eiland Aruba.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
F. J. J. Corver.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN.

Donderdag, 27 Juli 1944:

Telegram Afdeling: 7.30 tot 23 uur tel. 307; na 23 uur tel. 441.

Shipping & Supplies: 7.30 tot 16 uur tel. 458 en 551; na 16 uur tel. 277.

Scheepvaart Afdeling: Langras, tel. 710.

Dok Afdeling: Van Hasselt, tel. 468.

Geneeskundige Dienst: Dr. L. F. S. de Hartogh hervat zijn werkzaamheden op Donderdag 27 Juli.

Muziekvereniging Emmastad: Wij herinneren onze leden er nog eens aan, dat op Vrijdagavond 28 Juli om 19.30 uur in het Jeugdgebouw der Protestantse Gemeente te Emmastad achter de Toko te Rio Canario, een jeugdconcert wordt gegeven. Einde ca. 20.45 uur.

Foto's van het bezoek van H.K.H. Prinses Juliana aan de Isla: In aansluiting op de vroeger gedane aankondiging kunnen wij u thans mededelen, dat de foto's op de bazaar afgehaald kunnen worden. Ten gerieve van diegenen, die niet in de gelegenheid waren de tentoonstelling te bezoeken, zullen tevens herinneringsalbumpjes en mapjes met snapshots te koop worden aangeboden, terwijl bovendien nog een beperkt aantal losse exemplaren verkrijgbaar zal zijn.

In de afgelopen nacht hebben Mosquito's Hamburg aangevallen. Er werden mijnen gelegd in de vijandelijke wateren.

— Het achtste leger in Italië vordert langs een front van 15 kilometer en bevindt zich binnen 12 kilometer van Florence. Een vijandelijke tegenaanval met tanks werd afgeslagen. In de overige sectoren van het Italiaanse front werden plaatselijke veroveringen gemaakt. De vijand richt straatversperringen op in Pisa.

— Officieel werd in Buenos Aires bekend gemaakt, dat de politie toestemming heeft gegeven tot het houden van betogingen door een aantal organisaties om de internationale politiek van de regering te beklemtonen.

— Het Poolse cabinet heeft besloten Premier Mikolajczyk naar Moskou te zenden om het met Stalin te praten. De Britten trachten regelingen te treffen voor de reis van den Poolsen premier.

— De radio van Algiers zeide, dat volgens een bericht uit Stockholm, Dr. Hjalmar Schacht, de Duitse Minister zonder portefeuille, door de Gestapo is doodgeschoten.

— Het Hoofdkwartier van Admiraal Mountbatten maakte bekend, dat in een bestoking van 35 minuten door een Geallieerde vlootmacht van slagschepen, kruiser en torpedojagers alsook vliegtuigen van vliegdekschepen, de havenwerken van Sabang op Sumatra practisch geheel vernield werden.

— Het DNB maakt bekend, dat Noordamerikaanse bommenwerpers een „terreuraanval" gedaan hebben op het stadsgebied van Boedapest.

— Edd Gilmore seint uit Moskou, dat volgens berichten van het front de Russen reeds over de Wisla (Weichsel) stormen in duizenden amphibie-voertuigen en onder dekking van het geschut. De rivier is de laatste grote natuurlijke versperring voor Duits Silezië.

ONS KONINKRIJK

MANGKOENEGORO VII GESTORVEN.

Mangkoenegoro VII, heerser over een onafhankelijk vorstendom in het Sultanaat Solo, stierf Woensdag in zijn residentie, volgens een Japanse radio-uitzending, na een langdurige ziekte in de ouderdom van [illegible] jaar. De begrafenis had Vrijdag plaats. De overledene werd op 11 November 1885 geboren en volgde in januari 1910 zijn oom, Mangkoenegoro VI op. Hij kwam op 27 jarige leeftijd naar Nederland en studeerde tot 1913 aan de Universiteit te Leiden.

VAN MOOK HULDIGT RADEN LOEKMAN DJADANINGRAT.

Zijne Excellentie Doctor Hubertus J. van Mook heeft bekend gemaakt dat de lijkdiensten voor Raden Loekman Djadjadiningrat te Sydney volgens de gebruiken van de Islam zullen plaats hebben. Zijn stoffelijk overschot zal zo spoedig mogelijk overgebracht worden naar Nederlands Indisch grondgebied. Tot zolang zal hij te Merauke een voorlopige rustplaats vinden. Hij stierf aan een hartziekte, die ongeneeslijk was. De dokters hadden hem gewaarschuwd, maar hij drong er op aan zijn taak, gewijd aan het onderwijs in Nederlands Indië voort te zetten. De Minister verklaarde in een lijkrede, dat de overledene een zeer evenwichtig persoon was, wiens wijs inzicht een grote steun was voor al zijn vrienden in de moeilijke jaren. Nooit toonde hij enige opwinding naar buiten en nochtans moet de gedwongen ballingschap hem meer leed gedaan hebben dan hij liet blijken. Slechts een enkele keer werden zijn gevoelens hem te machtig, namelijk toen hij een bezoek aan Suriname bracht en daar een Indische nederzetting zag, die hem zo sterk herinnerde aan zijn geboorteland. Maar moedig wist hij steeds dergelijke gevoelens te overwinnen en liever dan hulp en steun van anderen te verlangen, was hij een steun voor degenen, die rondom hem stonden. Een strijder is onze kleine groep ontvallen. (Aneta)

DE DIENST BIJ RADENS STOFFELIJK OVERSCHOT.

Vele Nederlands Indiërs zijn het stoffelijk overschot van Raden Loekman Djadjadiningrat komen groeten in de rouwkapel die te Sydney ingericht was.

Het lijk zal, na de bevrijding, bijgezet worden in de familiegrafkelder te Batavia. De Mohammedaanse priester Hadji Ali zong de rituele rouwliederen en leidde de dienst in het Javaans voor de met witte doeken en bloemen overdekte kist, waarop de afbeelding van den overledene was aangebracht. Onder de vele sprekers bevonden zich de heer Charles O. van der Plas, lid van de Raad van Nederlands-Indië, F. C. baron van Aerssen Beyeren van Voshol, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister enz.

De met bloemen overdekte kist werd, gevolgd door een lange stoet Nederlands-Indiërs overgebracht naar het vliegveld, het verkeer te Sydney werd geblokkeerd door de lange rij autos die volgde. Vele vooraanstaanden woonden het vertrek bij van het stoffelijk overschot, dat naar Merauke werd gebracht. (Aneta)

WAT DE NEDERLANDSE MITCHELLS DEDEN.

Sedert het begin van de invasie hebben Nederlandse Mitchells deelgenomen aan 281 vluchten.

Hun taak bestond zowel in het vernielen van belangrijke bruggen in Frankrijk als het tegenhouden van Duitse versterkingen in Normandië. Ook hebben zij aanvallen verricht op de startplaatsen van de vliegende bommen. Ook is er een Nederlands Spitfire escadrille, dat weer een andere taak heeft. Dit escadrille heeft meer dan 900 vluchten op zijn actief. Patrouillevluchten zowel als escortevluchten werden er door uitgevoerd; een nieuwe taak is het neerschieten van vliegende bommen. (Aneta)

IN NEDERLANDS INDIË.

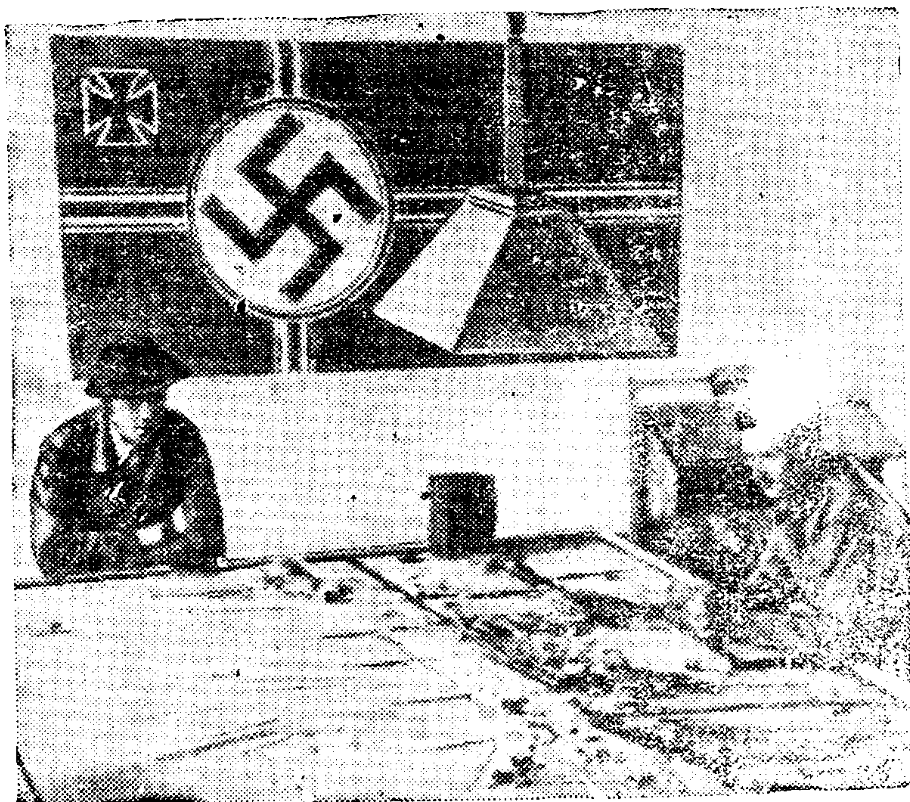
Troepen van het Nederlands-Indische leger zijn nu in alle zones van Nieuw Guinea in de strijd gemengd; zij doen vooral dienst in bizondere eenheden met gespecialiseerde opdrachten en hebben in die hoedanigheden de grootste lof van de Noordamerikaanse autoriteiten in ontvangst mogen nemen.

In het Mattinbaai-district doen de Nederlands-Indische krijgsdienst als padvinders bij de gevechten in de wildernis en helpen zij de Noordamerikaanse patrouilles de Japanse nesten opruimen.

Reeds van voor de oorlog zijn vele dezer soldaten geoefend en gespecialiseerd in wildernisgevechten.

Verder treden zij op als tolk en herstellen zij het contact met de inboorlingen.

In Biak is dit hun hoofdtaak. Het eiland is omringd door vele kleinere eilanden en elke dag komen afvaardigingen van deze eilanden naar Biak, waar zij in het kamp van de Nederlands-Indische troepen worden ontvangen. Zij komen met Nederlandse vlaggen en portretten van de Koningin, die zij twee jaar lang zorgvuldig voor de Japanners hebben verborgen. (Aneta)

Twee Canadese soldaten bestuderen het model van de vijandelijke kustdefensies, welke in een zandbak gemaakt werd in een veroverd hoofdkwartier van den vijand in Normandië.

JAVANEN BEVRIJD.

Op Noemfoor bevrijdden de Noordamerikanen 267 Javanen. Het totaal aan Japanse doden en gevangen op Noemfoor bedraagt 871. Lichte vlooteenheden van de Geallieerden hebben doelen aan de kust ten Zuiden van Manokwari onder vuur genomen. Een vijandelijk schip van 2000 ton is bij Morotai tot zinken gebracht door luchtpatrouilles.

MAX D. HENKEL OVERLEDEN.

De Nederlandse bladen melden het overlijden van den in Duitsland geboren Max Ditmar Henkel, op de leeftijd van 56 jaar. Hij was sedert 1942 waarnemend directeur van het Rijksmuseum van Amsterdam. Hij was een bekende autoriteit op het gebied van Nederlandse kunst (Aneta).

DE POLITIE OVERROMPELD.

Te Workum werd op 29 Juni de Politie overrompeld door vaderlanders; in twee vrachtwagens werden alle rantsoenkaarten en registratiepapieren weggevoerd.

Een gemeentebediende is enkele dagen na de overval plotseling ondergedoken. Hij wordt nu gezocht door de politie, die hem er van verdenkt de aanvoerder te zijn geweest van de stoutmoedige vaderlanders. (Aneta).

VOOR DE TANDEN VAN NEDERLANDERS.

Noordamerikaanse tandartsen helpen het Nederlands Ivoren Kruis, waarvan Prinses Juliana ere-voorzitster is. Men zal, zodra Nederland bevrijd is, alles doen, om de tanden-verzorging aldaar met nieuwe moed ter hand te nemen.

Dr. S. L. T. Appleton van de Universiteit van Pennsylvanië staat aan het hoofd. Onder hem zullen cursussen in tandheelkunde aan de Utrechtse Universiteit worden gegeven in de Engelse en in de Nederlandse taal.

Door de Nederlandse regering is in deze commissie benoemd: Dr. Herbert Loeb van Cambridge, Mass., gegradueerde van de Utrechtse Universiteit en de Uni-

HOE DE DUITSERS BEHANDELD MOETEN WORDEN.

Mr. Arthur Methöfer, buitengewoon gezant en gevolmachtigd Minister te Caracas, heeft in een vraaggesprek aan het Venezolaanse blad „Ultimas Noticias" verklaard over de verantwoordelijkheid van het Duitse volk, dat er inderdaad verschil gemaakt dient te worden tussen de leiders, die het bevel hebben gegeven tot de barbaarse handelingen, die de Duitsers op hun geweten hebben en diegenen, die te onverschillig waren om zich tegen de gegeven bevelen te verzetten. Maar het Duitse volk in zijn geheel moet beseffen dat een oorlog een slechte zaak is en dat de schade, die veroorzaakt werd in andere landen tot het laatste vergoed dient te worden. Zo hebben de Duitsers grote stukken van Nederland blank gezet en dit land voor jaren onvruchtbaar gemaakt. Daarom is het ook logisch dat de Nederlanders de beschikking krijgen over Duitse gebieden. Niet als een veroverd gebied, maar eenvoudig als een daad van rechtvaardigheid. (Aneta)

DE MONETAIRE CONFERENTIE.

Op de Monetaire Conferentie te Brettonwoods is langdurig gesproken over de Bank voor Internationale Betalingen. Het tweede comité van de derde commissie nam het volgende besluit aan met verzoek aan de Commissie dit besluit goed te keuren:

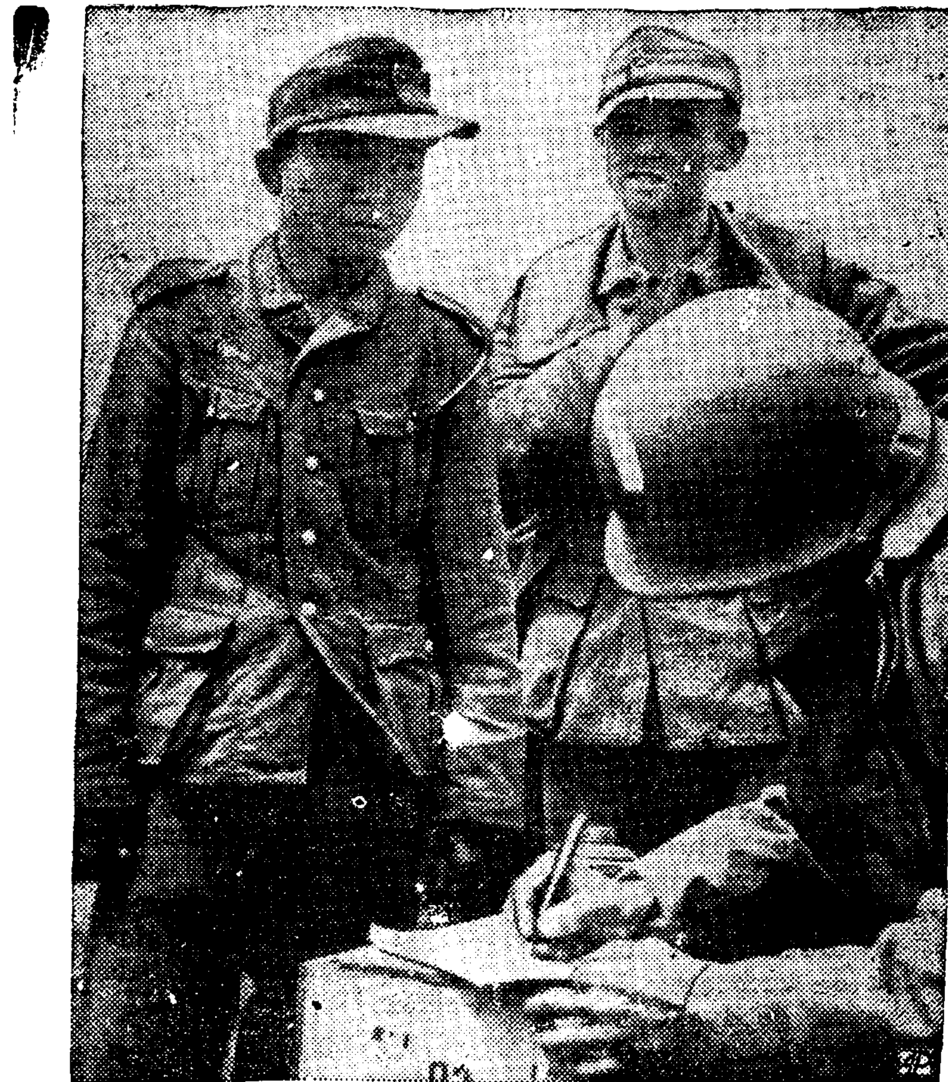
„Besloten is: dat de Derde Commissie aanbeveelt aan de Eerste Commissie belast met het Internationaal Monetair Fonds dat de gepaste artikelen opgenomen worden in de overeenkomsten met het Internationaal Monetair Fonds, zodat een regering niet voor lidmaatschap van dit Fonds in aanmerking kan komen zolang de centrale bank van dit land niet de nodige stappen getroffen heeft om de liquidatie van de Internationale Bank van Betalingen te verwezenlijken."

Een officiële woordvoerder op de persconferentie, dat de uitdrukking „de nodige stappen" aldus dient opgevat te worden dat de Centrale Banken te verstaan geven, dat zij zo spoedig mogelijk uit de Bank van Internationale Betalingen zullen treden als dit mogelijk is, daar men er zich wel van bewust is dat dit in sommige gevallen enkele jaren kan duren.

Het voorstel om de Bank voor Internationale Betalingen onmiddellijk op te heffen werd, volgens denzelfden zegsman, afgewezen, omdat dit een te gevaarlijke aangelegenheid werd, daar terzelfdertijd een onderzoek naar de stortingen gevraagd was en men dan op het terrein der Duitse connecties belandde.

Toen men hem vroeg, waarom door de Engelse afvaardiging een dergelijk voorstel was gedaan antwoordde hij: „U kunt zelf wel raden waarom Groot-Britannië deze houding aanneemt, evenals U wel kunt gissen welke houding Nederland in dit opzicht inneemt". Deze laatste uitlating heeft de journalisten er toe aan gezet een verklaring te vragen aan den voorzitter der Nederlandse afvaardiging. Dr. J. W. Beyen, Financieel Adviseur van de Regering heeft daarop een persconferentie belegd, waarin hij o.m. verklaarde:

Ten opzichte van het Noorse voorstel om de Bank voor Internationale Betalingen te ontbinden en een onderzoek in te stellen naar de stortingen heeft de Nederlandse afvaardiging het standpunt ingenomen om dit te steunen. Zelfs zo er twijfel aan deze zijde mocht zijn over het al dan niet verstandige van de voorgestelde maatregel menen wij geen enkel bezwaar te mogen opperen tegen het voorstel. De Nederlandse afvaardiging is er van overtuigd, dat de Bank van Internationale Betalingen geliquideerd moet worden, omdat zij niet naast een Internationaal Monetair Fonds kan blijven bestaan. De Bank van Internationale Betalingen en haar financiële structuur zijn verbonden aan het verleden, waaraan de overwinning van de Geallieerden een einde zal maken". Verder verklaarde Dr. Beyen, dat de Nederlandse afvaardiging een onderzoek naar de stortingen der Bank van Internationale Betalingen zou toejuichen. Een onpartijdig onderzoek van haar verrichtingen gedurende de oorlog of gedurende enige andere periode kan het volle licht werpen op dingen, waarnaar nu slechts wordt geraden. Hij verklaarde verder dat de Nederlandse afvaardiging met spijt de wijziging van het Noors voorstel had vast moeten stellen. (Aneta)

Deze Japanner, die door de Geallieerden gevangen werd, vocht met het Duitse leger in Frankrijk mede. Hij geeft zijn naam en serienummer op aan een Noordamerikaan. In de file volgt een Duitser na hem.

NEDERLANDSE MISSIONARISSEN IN GEVANGENSCHAP.

Een Noordamerikaanse missionaris die van de Philippijnen wist te ontsnappen verklaarde te New York, dat hij er van overtuigd was, dat de helft van de missionarissen, die door de Japanners in Nederlands Indië gevangen genomen werden en op de Philippijnen werden geïnterneerd, niet meer uit hun gevangenschap zullen terugkeren. Na de verovering — in 1942 — werden vele missionarissen door de Japanners naar de Philippijnen overgebracht, waar zij in inlandse interneringskampen geplaatst werden. De Noordamerikaanse missionaris zei: Wij mogen er op rekenen dat 50% van deze gevangenen niet meer terugkeren door de barbaarse behandeling die zij van de Japanners ondervinden. De Congregatie van Mill Hill heeft bericht ontvangen van het overlijden van vier leden. Het zijn Pater Mattheus Heiman, 48 jaar, Pater Arie van Amstel, uit Utrecht, 39 jaar, Pater Adrianus Aarts, 34 jaar en Pater Piet Koster, 34 jaar.

TOESTEMMING VERLEEND.

De heer A. Mühlenfeld, Directeur Generaal voor Westindische Zaken van het Ministerie van Koloniën heeft bij Koninklijk Besluit gekregen het ereteken van Groot-Officier in de Orde van den Bevrijder Simon Bolivar te dragen. Het ereteken werd hem toegekend door President Medina van Venezuela op 18 Mei. (Aneta)

AANVALLEN OP DE KEIEILANDEN.

Nederlandse Mitchells hebben twee aanvallen gedaan op de Kei-eilanden.

Een aantal barken werd in brand geschoten. Ook een 1000-ton vrachtschip werd in de grond geboord nabij Halmaheira, terwijl een kustvaarder ten Westen van de Talaud-eilanden tussen Halmaheira en Mindanao vernield werd. Jachtvliegtuigen en kleine vloot-eenheden vielen het kustverkeer langs Maonkwari aan en vernielden zeven Japanse barken. Een vliegtuig werd door luchtafweer getroffen en stortte neer; de vlieger kon echter gered worden. (Aneta)

De naam Curaçao

door

PATER H. M. HULSMAN O.P.

14.

Inconsequent is ook Hamelberg die voor de verklaring van de naam Curaçao zijn toevlucht neemt tot het Guaranu — Warauws, maar de betekenis van Bonaire en Aruba tracht te vinden bij het Caraibisch terwijl het toch zeker is dat alle drie de eilanden door dezelfde Indianen zijn bewoond geweest.

Zeker vergist Hamelberg zich in zijn mening, dat de Indianen die destijds Curaçao en de tegenovergelegen kust van Coro bewoonden, de **Guaranú**-Indianen waren.

Nog een mening voor de verklaring van de naam Curaçao (alsmede van Aruba) vonden wij bij **Albert Samuel Gatschet.**

Van hem is een lezing opgenomen in „Proceedings of American Philosophical Society, Vol. 2 No. 117.

Op 18 Juni 1884 hield Gatschet voor genoemd genootschap te Philadelphia een lezing over „The Aruba Language and the Papiamento Jargo.

Daarin lezen we dat Alphonse L. Pinart, die in de zomer van 1882 een bezoek bracht op Aruba, beweert, dat het woord Curaçao een woord is, ontleend aan de Tupi taal. **Coaracy, curassé** zou in het Guarani hetzelfde zijn als quaraçi.

Het woord Aruba lijkt op de naam van een struik, die in Frans Guayana **arube** genoemd wordt.

Nicolas Fort y Roldan geeft in zijn **Cuba Indigena** (Madrid 1881, pag. 125) araba aan, als de naam van een plant, zoals hij die eens gehoord heeft op de Grote Antillen.

Andere plaatsen die Curaçao heten.

We willen hier nog iets aan toevoegen over de geographische verbreiding van de naam Curaçao.

Want niet alleen ons eiland draagt die naam. Er bestaan nog zeker drie andere plaatsen in Midden-Amerika, die ook Curaçao heten.

Behalve **Klein Curaçao** 1) vroeger Nicola geheten, het kleine eilandje ten Zuid-Oosten van Curaçao, hebben wij nog een plaatsje met de naam Curaçao ten Oosten van het meer van Maracaibo. Het vormt een driehoek met Cabimas en Laguinillas. Van beide plaatsen is het 12 à 13 km. verwijderd en ook 12 km. van het meer.

In Costa Rica ligt een plaatsje ten Zuiden van het eiland Chira in de Golf van Nicoyo, ook Curasao geheten. Verder draagt de naam Curazao een gehucht van 260 inwoners in Vera Cruz te Mexico.

Vermoedelijk bestaat er tussen Curaçao in Venezuela (mogelijk ook het Curazao in Vera Cruz) en ons Curaçao enig verband als stichting van de Petroleum Maatschappij.

Het is slechts een vermoeden. Omtrent het Curazao in Costa Rica kunnen we niets mededelen.

We hebben thans de verschillende meningen gegeven ter oplossing van de quaestie van de naam Curaçao. De lezer zal ons wel gemakkelijk toegeven, dat er jaren van nasporing en onderzoek nodig zullen zijn, om iets te vinden, dat ons nader brengen zal tot de oplossing van deze quaestie.

We twijfelen er zelfs aan of wel ooit dit vraagstuk met enige zekerheid zal zijn op te lossen, omdat wij niet weten, en nooit zullen kunnen achterhalen, welke verschillende Indianenstammen in de loop der eeuwen vóór Columbus, hier gewoond hebben; welke taal zij spraken, of wie voor het eerst deze naam aan ons eiland heeft gegeven; en vooral waarom juist deze naam aan ons eiland gegeven is, en wat deze betekent.

We zullen dit nooit kunnen achterhalen, omdat alle geschiedbronnen daarvoor uit het praehistorisch tijdvak ontbroken en ook nooit bestaan hebben.

De Indianentalen waren toch geen **geschreven**, maar alleen **gesproken** talen.

Het enige dat wij met zekerheid weten, is dat de naam Curaçao een **Indiaans** woord is, dat reeds lang bestond vóór de eerste Spanjaard, Portugees of Nederlander in deze streken kwam.

Dan nog weten we niet met zekerheid, dat de enig juiste en oudste spelling is **Curaçao**, zoals het thans algemeen geschreven wordt.

EINDE.

* * *

In brochure-vorm is het hierbij geëindigde feuilleton over de namen Aruba, Bonaire en Curaçao bij de St. Augustinusboekhandel te koop.

1) De geschiedenis van Klein Curaçao in Dagblad Amigoe di Curaçao van 10 Februari 1944.